# تفاوت فتوای مجتهدین و اختیار القارئه

شاگرد:اجازاتی که در قرائت میدادند شما میفرمایید متواتر بوده، اگر حفص قرائتی را اجازه میدهد قرائت دیگر را اجازه میدهد.

استاد: نه، نفی نمیکند. یکی از مهمترین اشکالات همین است. برای این است که اصلاً با آن فضا آشنا نیستند.

شاگرد: یعنی تشریفاتی است؟

**استاد**: نه، تشریفاتی نیست. ان شاللّه مثالهای روشنی میآوریم. یکی از آنها را میگویم دنبالش بروید و نگاه کنید. «اللّهُ الّذي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفاً وَ شَيْبَةً[1]». مصحفی که ما الآن داریم کدام یک از آنها است؟ «خلقکم من ضَعف» است. قرائت حفص است. به کتب علوم قرآنی مانند النشر بروید و نگاه کنید. یکی از چیزهایی که از حفص معروف است، این است: میگوید من تمام قرآن را مثل استادم عاصم خواندم مگر در «ضعف». قرائت حفص «ضُعف» است. چطور؟ حفص میگوید من خودم «ضُعف» خواندم اما قرائت ما که حفص است «ضَعف» است. اینها سؤالات ساده‌ای است، به دنبالش بروید. اگر این برای شما واضح شد، میبینید وقتی مصداقی کار نکردند، از دور او را در میکنند. اختیار القارئه را ابن جزری توضیح میدهد. میگوید اختیار القارئه مثل فتوای مجتهدین نیست. اختیار قرائت در فضای اقراء اصطلاحی است. این اصطلاح را باید بدانیم. شیخ هادی فضلی آن را خوب توضیح میدهند. اما آنها با آب و تاب میگویند این او را در کرده. ای روایاتی که در کرده.

البته ما نمیخواهیم جانب افراط و تفریط را بگیریم و جلو برویم. میخواهم بگویم اینی که این اجله به این محکمی در در آنها میفرمایند این ردها جواب گو نیست. به این هایی که گفتم مراجعه کنید. «هیت لک» هم بود که در فدکیه گذاشته‌ام. یک قرائت دیگری هم بود که آن هم جالب بود. ان شاللّه بعداً میگویم و میبینید که حفص چطور میشود.

شاگرد: «امة وسطا» را هم میگویید؟

استاد: نه، آن روایتی که میخواستم از حفص بگویم این نیست. یکی از متفردات حفص است. در فدکیه هست. به صفحه علوم قرآنی بروید. یک موضوعات خاص هست. الآن شاید حدود پنجاه مورد شده. به آخرین های آن بروید. چون اخیراً گذاشته‌ام. همانی است که التمهید فرمودهاند «تحمسات عاطفیه».

شاگرد: تعبیری که ایشان از تواتر دارند، تعبیری نیست که حضرت عالی دارید. یعنی اشتباه متوجه شده‌اند. یعنی اصلاً آن را حجت نمیدانند. یعنی مشکل از تعبیر تواتر شروع میشود.

استاد: حکمت شادی ناصر هم تواتر را معنا کرده و در آخر گفته دیدی که اینطور تواتری نیست. اصلاً مطالبی که چه عرض کنم؟! اسم آن را هم تحقیق علمی میگذارند. ان شالله عرض میکنم. ایشان تواتری که در اصول و فقه هست را معنا کرده، بعداً هم شروع کرده به اشکال کردن. و حال آنکه تواتر شادی بالای بیست قسم شود. شما باید کمک کنید به مثالهایی که انواع تواتر را از هم جدا میکند فکر کنید. ان شالله عرض میکنم. انواع تواتر را که ببینید میبینید این بحثها کنار میرود. یعنی فضا، فضای دیگری میشود. با مبادی دقیقی که اینطور نیست که تواتر حالت دو ارزشی داشته باشد.

شاگرد: فقها معاصر الآن قائل به جواز قرائت سبع هستند. صاحب جواهر در آن جایی که میخواهد فتوا بدهد میگوید سبع.

استاد: خود مرحوم آقای خوئی میگوید جایز است. شیخ هادی فضلی که شاگرد ایشان هستند. میگویند شما بعد از اینکه کار را خراب کردید و گفتید نه «مالک» و نه «ملک» و لذا باید دو نماز بخوانیم، بعد میگویید حال روایت آمده «اقرءوا كما يقرأ الناس، اقرءوا كما علمتم[2]» ایشان میگویند روی مبنای خودتان سند این روایت ضعیف است. خود شما هم عمل اصحاب که امامیه اجماع کردهاند جابر نمیدانید لذا روی مبنای خودتان چطور میخواهید این روایت را درست کنید؟! پس باید دو نماز بخوانیم. این را در البیان فرمودهاند. عجائبی دارند! مثلاً میگویند علامه حلی که محکم میگویند سبع متواتر است، متأثر از سنی ها هستند. خب علامه حلی متأثر از سنی هاست؟! به همین سادگی بگوییم؟! آن هم کسانی که میگویند یک عمر در جلسات متعدد نشسته ایم. رسم اقراء این بوده. من بعداً عبارت ایشان را میخوانم. مقرر می گفته اگر تنها من بخوانم کافی نیست و به تو اجازه نمیدهم. چرا؟ چون چه بسا کسی بهخوبی تلقی میکند اما وقتی میخواهد بخواند مثل استاد نمیخواند. من باید بخوانم. باید گوش بدهی و بعد بر من عرض کنی.

در فایل هایی که آقا برای من فرستادهاند اینها را قشنگ توضیح میدهد. عرض یعنی چه؟ یعنی دوباره استاد باید ببیند آن چه که از استادش شنیده، دای گرفته تا ادا کند ای نه؟! لذا گاهی که مقرر برای شاگردش میخواند میگوید تو کامل شدی اما اگر بخواهم به تو اجازه اقراء بدهم باید دوباره بر من بخوانی. یعنی بدانم که وقتی برای شاگردانش میخوانی، ببینم همانی که من از استادم شنیدهام را انتقال میدهی. با این دقت ها آمده، جلو هم میرود. آن وقت بگوییم «اسنادات اصطناعیه»؟! همینطور ساختگی؟! یعنی همینطور این را به آن میچسبانند و تشریفاتی میشود. خب این جور است؟! آقای فضلی جواب میدهند و میگویند این صحیح نیست. اگر کسی میخواست سند درست کند موارد دقیقه را میگوید که قبول نداریم و این ضعیف است؟! خب همه جا را درست میکرد و جلو میرفت. اصلاً به این صورت نیست. یعنی فضا فضایی است که باید دوباره فکر شود. ما هم کاری که میکنیم این است که این حرفها دوباره زده شود. وقتی در السنه آمد ناظرین قضاوت میکنند.

**والحمد لله رب العالمین**

---

[1]الروم ۵۴

[2]بصائر الدرجات في فضائل آل محمد صلى الله عليهم، ج۱، ص: ۱۹۳

بازبینی #2
ایجاد شده 19 مارس 2024 11:02:49 توسط ... .
به روزرسانی شده 11 مه 2024 13:25:01 توسط ... .